

13.06.2013

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: 39. KO-2714/2011

12.3.14.
U Zagrebu, 9.6.14.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivoni Horvatić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Marije Živković kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv **okrivljenog Vinka Lakoša**, zbog kaznenog djela iz čl. 241. st. 1. Kaznenog zakona, povodom optužnog prijedloga Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu podnesenog dana 04. listopada 2010. godine broj K-DO-4121/2010 s izmjenama od 24. ožujka 2011. godine, 19. veljače 2013. godine i 24. travnja 2013. godine, nakon održane glavne i javne rasprave u prisutnosti oštećenog Josipa Puleka i njegove opunomoćenice Anite Piližote Petric, odvjetnice iz Zagreba te branitelja okrivljenika Aleksandre Horvat i Radovana Lipanovića, oboje odvjetnika iz Zagreba, dana 16. srpnja 2013. godine

presudio je

okrivljeni Vinko Lakoš, sin pokojnog Ante i Vesele rođene Miše, sa stanom u Zagrebu, Čačkovićeve 7, rođen 9. srpnja 1960. godine u Šibeniku, Hrvat, državljanin Republike Hrvatske, po zanimanju dipl. ing. elektrotehnike, zaposlen u trgovačkom društvu "Alfa kompjuer usluge" d.o.o. s plaćom od 12.000,00 kn, oženjen, otac dvoje djece, rođenih 2000. i 2002. godine, vlasnik polovice obiteljske kuće i vozila Ford Focus proizvedenog 2005. g., vodi se u vojnoj evidenciji Ureda za obranu Medveščak, neosuđivan

kriv je

što je,

u točno neutvrđenom vremenskom razdoblju od 23. travnja 2009. do 12. svibnja 2009. kao direktor i zastupnik društva "Alfa kompjuer" d.o.o., sa sjedištem u Hvarskoj 1A, nastupajući u ime i za račun navedenog društva u namjeri da spriječi provedbu pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda broj P-2841/2006 od 04. listopada 2007. kojom je naloženo da tuženik "Alfa kompjuer" d.o.o. isplati tužitelju Josipu Puleku iznos od 629.064,87 kuna, a koja presuda je postala ovršna dana 31. ožujka 2009., a nakon što je 1. travnja 2009. osnovao trgovačko društvo "Alfa kompjuer usluge" d.o.o. na to trgovačko društvo prenio imovinu u vlasništvu trgovačkog društva "Alfa kompjuer" d.o.o. sa sjedištem u Hvarskoj 1A, a kojeg je također direktor, i to nekretnine u Zagrebu, Vukovarska 254 i Korčulanska 3a-F odnosno garaže broj 34 površine 14,06 m² i broj 43, površine 13,83 m², ukupne kupoprodajne cijene od 84.058,20 kuna, poslovni prostor u Zagrebu, Hvarska 1A-1E površine 1132 m², upisanog u k.o. Trnje na k.č.br. 138/2 za kupoprodajnu cijenu od 661.963,80 kuna, te osobne automobile "Citroen Berlingo" reg. oznake ZG 4912-BB, "Citroen Berlingo" reg. oznake ZG 8593-BO, "Citroen Berlingo" reg. oznake ZG 8897-AJ, "Opel Combo" reg. oznake ZG 6037-BA u ukupnom iznosu kupoprodajne cijene od 85.611,51 kuna, nakon čega je i 04. svibnja 2009. s trgovačkog društva "Alfa kompjuer" d.o.o. izvršio prijenos novčanih sredstava u iznosu od 1.959.931,21 kunu na trgovačko društvo "Alfa kompjuer usluge" d.o.o., uslijed čega je

trgovačko društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. ostalo bez imovine i sredstava nad kojim bi oštećeni proveo ovrhu,

dakle,

sa ciljem da osujeti namirenje vjerovnika prije i tijekom ovršnog postupka otuđio dijelove svoje imovine,

čime je,

počinio kazneno djelo iz čl. 241. KZ/11 – povredom tuđih prava – opisano i kažnjivo u čl. 241. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11,

te se na temelju čl. 241. st. 1. KZ/11 osuđuje na

kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci,

Na temelju čl. 56. Kaznenog zakona okrivljeniku se izriče

UVJETNA OSUDA

te se određuje da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako okrivljenik u roku od 4 (četiri) godine ne počinii novo kazneno djelo.

Na temelju čl. 132. st. 2. Zakona o kaznenom postupku oštećeni Josip Pulek se s imovinskopравnim zahtjevom u iznosu od 629.064,87 kn upućuje u parnicu.

Na temelju čl. 122. st. 1. u svezi čl. 119. st. 2. toč. 1. do 6. Zakona o kaznenom postupku okrivljenik je dužan naknaditi sudu troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 3.000,00 kn, trošak za medicinsko vještačenje u ukupnom iznosu od 3.000,00 kn te troškove punomoćnika oštećenog Josipa Puleka u iznosu koji će se odrediti posebnim rješenjem.

Obrazloženje

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu je dana 04. listopada 2010. godine podnijelo optužni prijedlog broj K-DO-4121/2010 protiv okrivljenog Vinka Lakoša, koji je izmijenjen dana 24. ožujka 2011. g., 19. veljače 2013. godine i 24. travnja 2013. godine zbog kaznenog djela iz čl. 241. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11 i 144/12).

Okrivljeni Vinko Lakoš pozvan da se očituje o osnovanosti optužnog akta s izmjenama, naveo je da se **ne smatra krivim** za počinjenje inkriminiranog kaznenog djela.

Okrivljenik je u svojoj obrani pred istražnim sucem dana 27. travnja 2010. godine naveo da je točno da je zajedno sa Stepincem i Popovićem osnovao trgovačko društvo "Alfa kompjuter" koje je osnovano 1992. godine za proizvodnju i prodaju informatičke opreme. Kasnije je otvoreno još jedno trgovačko društvo, a na kraju 2009. osnovano je i trgovačko društvo "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. Sve je to rađeno u cilju prilagođavanja trenutku vremena i tržištu, a posebno su „Usluge“ imale zadaću u pružanju računalne usluge. Trgovačko društvo "Alfa kompjuter" došlo je u blokadu 2009. godine izazvano

potraživanjima Josipa Puleka ili bolje rečeno i ranije je dolazilo do izvjesnih poteškoća u poslovanju "Alfa kompjuter" d.o.o. ali blokadu je izazvala ovrha Josipa Puleka koncem svibnja. Dakle, nije točno da bi trgovačko društvo "Alfa usluge" bilo osnovano radi izbjegavanja obveze prema Puleku koja uopće nije upitna. Okrivljenik ne može detaljno opisati razloge zašto smatra da Josip Pulek nije u pravu, no njegovo potraživanje jednostavno nije osnovano. Također smatra da izvršni naslov za ovrhu nije zakonito donesen i još uvijek koriste pravna sredstva da to dokažu za što smatra da će i uspjeti. Još davne 1998. godine došlo je do spora s Pulekom, koji je tada isključen iz "Alfa kompjuter", no već tada, dakle kada još nije niti započet Pulekov postupak protiv njihovog trgovačkog društva, "Alfa kompjuter usluge" je otkupio od "Alfa kompjutera" dio imovine. Sjeća se da je dogovoreno da će se Puleka otplatiti u cijelosti. Okrivljeniku je dobro poznato da je Pulek u cijelosti isti isplaćen, a ovo sve što poduzima je radi opstrukcije poslovanja tvrtke.

Na glavnoj raspravi 11. veljače 2011. godine ostao je kod prijašnjeg iskaza te je dodao da je on u razdoblju od 23. travnja 2009. do 12. svibnja 2009. jedini član uprave društva "Alfa kompjuter" d.o.o., a istovremeno je bio i prokurist "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. "Alfa kompjuter" d.o.o. je prodalo nekretnine koje u naravi predstavljaju poslovni prostor na adresi Hvarska, Vukovarska i Korčulanska kao i garaže za ukupan iznos od 736.222,20 kn te je dana 24. travnja 2009. godine izdan račun broj 801. Prema godišnjem izvješću iz 2008. vrijednost ovih nekretnina iznosi 434.740,00 kn. Nadalje "Alfa kompjuter" d.o.o. je prodalo i vozila u ukupnoj vrijednosti od 67.672,33 kn, te je dana 28. travnja 2009. godine izdalo račune za prodaju vozila Opel combo, tri Citroena Belingo i to registarske oznaka ZG 8897-AJ, ZG 8953-BO i ZG 4912-BB, a u poslovnim knjigama vrijednost ovih vozila iznosi 33.317,72 kn. U trenutku prodaje nisu postojale nikakve zakonske zapreke za prodaju ove imovine, nisu bila donesena rješenja o ovrsi i on osobno, kao i njegovo trgovačko društvo nisu znali da postoje prijedlozi za ovrhu, a niti je žiro račun društva bio blokiran. Društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. nije prenijelo, niti poklonilo već je navedenu imovinu predalo po tržišnoj cijeni i time je ostvarena korist za društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. U činjeničnom opisu optužnog akta navedeno je da je namjera prodaje bila sprečavanje ovrhe na temelju presude Trgovačkog suda u korist oštećenik, no to nije tako iz slijedećih razloga. Prvenstveno "Alfa kompjuter" d.o.o. izjavilo je reviziju u zakonskom roku, a o kojoj reviziji još nije odlučeno. Drugo, u trenutku prodaje nije bilo rješenja o ovrsi, a prijedlog za ovrhu je 08. travnja 2009. godine dostavljen Trgovačkom sudu, ali ne i društvu "Alfa kompjuter" d.o.o. U tom prijedlogu za ovrhu sadržan je zahtjev za ovrhom nad računom društva "Alfa kompjuter" d.o.o., ali ne i prijedlog za ovrhom nad imovinom. Rješenje o ovrsi od 29. travnja 2009. godine je društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. zaprimilo dana 25. svibnja 2009. godine, o čemu prilaže dokaz u spis u vidu preslike rješenja i dostavnica. "Alfa kompjuter" d.o.o. je na takvo rješenje uložilo prigovor i žalbu. Nadalje je istaknuo da je ovrhovoditelj mogao zahtijevati ovrhu nad cjelokupnom imovinom, a isto tako i nad dužnikovim dužnicima pa stoga zakonitom prodajom jednog djela imovine nije spriječena ovrha, pri čemu je ponovno istaknuo da se oštećenik može namiriti od dužnikovih dužnika. Prema tome prijedlog za ovrhu glasi isključivo na žiro račun društva "Alfa kompjuter" d.o.o., ali ne i nad imovinom. Stoga nema namjere da se spriječi ovrha presude Trgovačkog suda kada je ovrha provedena pljenidbom po žiro računu društva "Alfa kompjuter" d.o.o. Nadalje, vezano za štetu istaknuo je da u vremenskom razdoblju od 23. travnja 2009. do 12. svibnja 2009. godine nije nastala šteta oštećeniku, jer niti okrivljeniku, a niti njegovom trgovačkom društvu nije poznato da je isti pretrpio štetu. Oštećeni Pulek je svoju tražbinu namirio u drugim sudskim postupcima, a u tim postupcima isti nije spominjao ovu štetu, niti je zahtijevao naknadu iste. I konačno je istaknuo da Josip Pulek u ovom kaznenom postupku nije legitimiran kao oštećenik već bi to mogao biti

eventualno pravni slijednik društva "Alfa kompjuter" d.o.o., odnosno njegov zakonski zastupnik.

U dopuni obrane od 10. lipnja 2013. godine je naveo da ističe da Josip Pulek nije njegov osobni vjerovnik, niti vjerovnik društava u kojima je okrivljenik obavljao svoje profesionalne dužnosti, već je isti dužnik trgovačkog društva Alfa kompjuter d.o.o.

Iz ovakve obrane okrivljenika proizlazi da isti izravno potvrđuje svoje svojstvo direktora društva „Alfa kompjuter“ d.o.o. te okolnost prodaje nekretnina i pokretnina navedenih u činjeničnom opisu. Okrivljenik osporava da bi prodaja imovine trgovačkog društva Alfa kompjuter d.o.o. bila u namjeri sprečavanja provedbe pravomoćne i ovršne presude, tim više što okrivljeniku u tom trenutku nije bila poznata ovršnost presude, a da prodajom imovine nije onemogućena ovrha jer se oštećenik može namiriti od dužnikovih dužnika.

Prema tome, sporan je subjektivni element, i to svijest okrivljenika da je presuda ovršna te njegovo htijenje osujećenja vjerovnika, a također je sporno i obilježje djela u vidu osujećenja vjerovnika, pa je te bitne okolnosti valjalo utvrditi u dokaznom postupku.

Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao iskaz svjedoka Josipa Puleka te je izvršio uvid u kaznenu prijavu (list 7 – 9 spisa), pročitao prijedlog za ovrhu (list 10 – 13 spisa), rješenje od 16. travnja 2009. (list 14 – 15 spisa), presudu P-2841/06 (16-20), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 9. prosinca 2008. (22 – 29 spisa), isprave koje se odnose na osnivanje trgovačkog društva „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. (list 30 – 35 spisa), društveni ugovor (list 36 – 40 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (41 – 47), dopis Centar banke (list 48), podaci FINE (list 49), dopis Zagrebačke banke (50), povijesni izvadak iz sudskog registra (51 – 53), društveni ugovor od 22. travnja 2009. i od 1. travnja 2009. (list 54 – 67 spisa), povijesni izvadak (68 – 69), popis članova društva (70), zahtjev upućen Trgovačkom sudu (71), popis članova uprave (72), povijesni izvadak iz sudskog registra (73 – 76), dopis Centar banke (77), otvorene stavke kupaca (78 – 84), izvod iz knjige IRA (list 85 – 87), podatke o solventnosti (list 88), konto karticu (89), pravno mišljenje (list 90 – 93 spisa), reviziju (list 94 – 115 spisa), zaključak o obustavi postupka (list 116), prijedlog od 20. prosinca 2002. (117 – 119), rješenje o istrazi iz predmeta Kio-204/07 s ispravama iz tog spisa (120 – 126), prijedlog za stečaj (127 – 128), zaključak od 11. rujna 2009. (128a – 129 spisa), ugovor o kupoprodaji (list 130 – 131), porezno rješenje (132), izvadak iz ZK (list 133), ugovor o prodaji od 20. rujna 1995. (list 134 – 138), porezno rješenje (139), izvadak iz ZK (140, 147 – 149, 155), izvršio je uvid u fotografije (list 156 – 157 spisa, poledina lista 163 – 165 spisa), pročitao je popis vozila (list 158), dokumentaciju koja se odnosi na vozila (159 – 163 spisa), rješenje od 5. veljače 2010. (list 166), preslika NN (list 172), izvješće od 30. prosinca 2009. (list 173 – 175 spisa), ispis financijskog izvještaja (list 176 – 180 spisa), potvrdu o redoslijedu naplate (list 181 – 182 spisa), očevidnik o redoslijedu naplate (list 183 – 187), izvješće stečajnog upravitelja i rješenje Trgovačkog suda (list 197 – 205 spisa), izvršio je uvid u fotografije (list 206 – 209 spisa), pročitao je izvadak iz ZK (210), financijski izvještaj (list 211 – 215), popis vozila (216), prijedlog za upis prava vlasništva s pripadajućim ispravama (220 – 227-h), tužbu (list 227i – 227-n), prijedlog za osiguranje sa ZK izvatkom i pripadajućim ispravama (list 227-o – 227-ak), dopis MUP-a (list 227al - 227am), ugovor o kupoprodaji (list 238 – 240), prijedlog (list 241 – 242), zaključak, izvadak iz ZK (243-244), zapisnik od 27. travnja 2010. (list 251 – 253), izvješće (254 – 255), tužbu (256 – 259), prijedlog za ovrhu (251 -264 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (list 267 – 275 spisa), stanje prometa po računu (list 279 - 782), izvješće stečajnog upravitelja (327 – 328),

rješenje i presudu Trgovačkog suda (829 – 836), rješenje Trgovačkog suda i presudu (854 – 858), dopis od 29. prosinca 1998. (859), izvadak o stanju računa (860), rješenje Trgovačkog suda s bilancom (list 861 – 882 spisa), medicinsku dokumentaciju za okrivljenika (391 – 916), izvadak iz sudskog registra (920 – 939), medicinsku dokumentaciju za okr. (945 – 948 spisa). Potom je izvršen uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-336/09, prijašnji broj P-2841/06, rješenje Ovr-4420/09, presudu br. P-600/11 od 6. lipnja 2012. g. te tužbu podnesenu Trgovačkom sudu dana 20. srpnja 2009. g. Na kraju dokaznog postupka izvršen je uvid u izvadak iz kaznene evidencije za okrivljenika.

Sud je na temelju čl. 322. st. 4. toč. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97; 27/98; 58/99; 112/99; 58/02; 143/02; 115/06; 152/08) odbio kao nevažan dokazni prijedlog obrane za pribavljanjem podataka o priznanju tražbine u stečajnom postupku trgovačkog društva Alfa kompjuter d.o.o. budući da ne postoji povezanost između činjenice koju time treba utvrditi i odlučnih činjenica u ovom predmetu jer okolnost koja bi se trebala utvrditi ovim dokaznim prijedlogom nije u uzročnoj vezi s činjenicama relevantnim za kaznenu odgovornost okrivljenika.

Oštećeni Josip Pulek je pred istražnim sucem dana 10. ožujka 2010. godine iskazao da je bio suvlasnik trgovačkog društva „Alfa kompjuter“ d.o.o., Hvarska 1a u jednakim omjerima s okrivljenim Vinkom Lakošem, Vladom Stepincem i Draženom Popovićem. Prije 12 godina se razbolio i tada su ga ova trojica pokušali izbaciti iz zajedničkog trgovačkog društva što su u prvoj fazi i uspjeli, no nakon 12 godina uspio je doći do valjane presude kojom su dužni isplatiti svjedoku njegov suvlasnički dio. Međutim, u cilju izbjegavanja svoje obveze oni su otvorili novo trgovačko društvo „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. sa sjedištem na istoj adresi, istim telefonom, istim logom, istim ljudima i istim automobilima u prostoru prijašnjeg subjekta. Upravo su na taj način spriječili svjedoka u ovrsi njegovog dijela. Kako je očito i nedvojbeno da su novo trgovačko društvo osnovali s tom namjerom, svjedok smatra da su počinili inkriminirano kazneno djelo. Srećom, prostori i dvije garaže se još uvijek vode na prijašnje trgovačko društvo te je svjedok uspio to evidentirati u gruntovnici i spriječiti prijenos na novo društvo pa se na taj način djelomično osigurati glede naplate svog suvlasničkog dijela. O tome je svjedok predao u spis presliku izvatka iz zemljišnih knjiga (list 147 – 149 spisa). Na glavnoj raspravi 26. siječnja 2012. g. dodao je da se ne sjeća da bi okrivljeni Vinko Lakoš dolazio na glavne rasprave u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-2841/06, dok se sjeća da je dolazio njegov odvjetnik Radovan Lipanović. Naime, u početku je na glavne rasprave dolazio okrivljenik, a kasnije je počeo izostajati. Svjedok je suvlasnik u 25 % trgovačkog društva "Alfa kompjuter" d.o.o. zajedno s okrivljenikom, Popovićem i Stepincem, a također je i radio u tom trgovačkom društvu ispočetka kao direktor, a kasnije i voditelj tehničke službe sve do 1997., kada se razbolio. Tada su trojica drugih suvlasnika partnera odlučili da će ga se riješiti te su donijeli odluku kojom su ga izbacili iz tog trgovačkog društva, nakon čega su isplatili i iznos koji mu, po njihovoj procjeni, pripada. Svjedok je potom pokrenuo postupak pred Trgovačkim sudom koji se vodio pod brojem P-2841/06 i u tom postupku je donesena presuda kojom trgovačko društvo svjedoku duguje iznos od 616.225,61 kunu i iznos od 12.839,26 kuna s pripadajućim kamatama, a presuda je postala pravomoćna 09. prosinca 2008.godine. Nakon toga partneri su osnovali slično trgovačko društvo "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. na istoj adresi, s istim telefonskim brojevima, zaposlenicima, vozilima, garažom, opremom itd. Osim toga, partneri su prebacili na novo trgovačko društvo i sve ugovore putem kojih su ostvarivali dobit kao što su ugovor s Ministarstvom obrane, Raiffeisen bankom itd. Godine 2008. trgovačko društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. je ostvarilo dobit od 2.794.655,00 kuna, što je bila njihova najuspješnija poslovna godina u povijesti trgovačkog društva. Ta dobit je prijavljena do 1. travnja 2009. g.,

a nakon toga je prijavljen stečaj koji je otvoren 11. rujna 2009. g. Osim toga, trgovačko društvo "Alfa kompjuter" je podiglo i kredit u iznosu od oko 100.000,00 Eura od Centar banke po ugovoru broj 550/09 od 13. svibnja 2009. g. i na taj način je opterećeno trgovačko društvo "Alfa kompjuter" d.o.o. Dana 4. svibnja 2009. godine sva sredstva s trgovačkog društva "Alfa kompjuter" d.o.o. u iznosu od oko 1.950.000,00 kuna prebačena su na račun trgovačkog društva "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. Nakon što je pokrenut stečajni postupak stečajni upravitelj je konstatirao samo zaduženja nakon čega je svjedok na Trgovačkom sudu pokrenuo postupak za pobijanje radnji prodaje imovine između trgovačkog društva "Alfa kompjuter" d.o.o. i "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. Nadalje je svjedok naveo da su za prodaju nekretnina između trgovačkog društva "Alfa kompjuter" d.o.o. i "Alfa kompjuter usluge" d.o.o. izdani računi koji nikada nisu plaćeni. Također, podnesen je zemljišnoknjižnom odjelu zahtjev za uknjižbu garaža na ime "Alfa kompjuter usluge" d.o.o., a što je i učinjeno, no za poslovni prostor u Hvarskoj 1A površine 146 m² nije uspjela uknjižba zbog nedostataka u etažiranju prostora. Svjedok je nakon svega toga podnio kaznenu prijavu na Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu. Na upit zastupnice optužbe da li je u razdoblju od podnošenja tužbe Trgovačkom sudu kontaktirao s okrivljenikom, svjedok je odgovorio da je bilo pokušaja sklapanja nagodbe u četiri ili pet navrata na što se njegovi partneri nisu očitovali. Odvjetnica svjedoka je slala njihovim odvjetnicima dopise u tom pravcu, a također i njima osobno. Na upit kako je svjedok došao do podataka o visini dobiti za 2008. godinu, odgovorio je da je taj podatak na jednostavan način dobio u Fini, dok je od Centar banke dobio podatke o ugovoru o kreditu na iznos 100.000,00 eura. „Alfa kompjuter usluge“ i dalje koriste vozila, garaže, poslovni prostor, opremu i telefonske linije koje su prije pripadali "Alfa kompjuter" d.o.o. Koliko je svjedoku poznato sve tri pravomoćne presude u njegovu korist su dostavljene stečajnom upravitelju te pretpostavlja da su tražbine iz tih presuda priznate. Svjedok je na bolovanje otišao u studenom 1997. godine i nakon toga nije više dolazio na posao, niti je sudjelovao u radu skupštine trgovačkog društva "Alfa kompjuter" d.o.o., time da nije niti primio poziv za skupštine. Na raspravi dana 16. srpnja 2013. godine svjedok je dodao da u međuvremenu nije ništa naplaćeno po presudi iz predmeta prijašnjeg poslovnog broja P-2841/06 Trgovačkog suda. Na upit suda u kojoj je fazi stečajni postupak nad trg. društvom Alfa kompjuter d.o.o., svjedok je rekao da mu je poznato da je stečajni upravitelj podigao tužbu za pobijanje pravnih radnji sa ciljem da se poslovni prostor na adresi Hvarska - Korčulanska, dvije garaže i pet automobila vrata u stečajnu masu trg. društva Alfa kompjuter d.o.o. te je u postupku Trgovačkog suda br. P-600/11 donesena nepravomoćna presuda kojom je tužbeni zahtjev usvojen i navedena imovine je vraćena u stečajnu masu, a taj predmet se sada nalazi na Visokom trgovačkom sudu povodom žalbe tuženika „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. Svjedok je presudu i rješenje Trgovačkog suda iz kojeg je vidljivo da je Alfa kompjuter d.o.o. brisan iz sudskog registra predao u spis. Na upit zbog čega se vodi parnični postupak br. P-3032/09 protiv okrivljenika, drugih suvlasnika te društva Alfa kompjuter usluge d.o.o. svjedok je odgovorio da pored presude od 600.000,00 kn koja je predmet inkriminiranog djela postoji još jedna presuda koja glasi na iznos od 370.000,00 kn i odnosi se na parnične troškove iz predmeta P-2841/06 te još jedna presuda koja se odnosi na prava iz radnog odnosa, odnosno isplatu zaostalih plaća i iznosi oko 60.000,00 kn pa je u cilju naplate svih ovih potraživanja iz tri presude pokrenuo postupak protiv Dražena Popovića, Vlade Stepinca, okrivljenog Vinka Lakoša i Alfa kompjuter usluge d.o.o. a koji postupak se sada nalazi u fazi da je određeno vještačenje te se očekuje nalaz i mišljenje vještaka. Na upit je li u tužbu povodom koje se vodi parnični postupak P-3032/09 uključen i iznos koji je postavljen kao imovinskopravni zahtjev u ovom kaznenom postupku, svjedok je odgovorio da jest. U taj postupak P-3032/09 uključen je i još jedan daljnji zahtjev koji se odnosi na isplatu udjela svjedoka u dobiti trg. društva Alfa kompjuter usluge d.o.o. za sve ovo vrijeme tijekom kojeg je on član tog društva te ima pravo na udio u dobiti koju su Popović, Stepinac i Lakoš dijelili

među sobom. Rješenje o trošku je postalo pravomoćno tijekom 2009. g., a spor iz radnog odnosa još kasnije.

Ocjenjujući vjerodostojnost dokaza sud je prihvatio kao istinite i vjerodostojne sve priložene isprave budući da su sastavljene od državnih tijela i drugih pravnih osoba koje nemaju interesa unositi neistinite podatke pri čemu tijekom postupka nitko nije imao primjedbe na sadržaj dokumentacije. U bitnome je prihvaćen iskaz svjedoka Josipa Puleka budući da je taj iskaz u većini suglasan priloženoj dokumentaciji, a svjedok je iskazivao uvjerljivo i logično.

Sud nije prihvatio obranu okrivljenika u onom dijelu u kojem je ista suprotna navodima činjeničnog opisa, dakle u odnosu na pitanje subjektivnog elementa te objektivne mogućnosti namirenja od strane oštećenika budući da je taj dio obrane suprotan prihvaćenim dokazima i životnom iskustvu te je usmjeren na neutemeljeno, neistinito i nevješto otklanjanje kaznene odgovornosti. U daljnjem dijelu ove odluke će detaljnije biti obrazloženi razlozi neprihvatanja dijelova njegove obrane.

Ocjenjujući sve izvedene dokaze kako svakog pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti, ovaj sud je nedvojbeno utvrdio da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu je izmijenjenim optužnim aktom stavljeno na teret.

Tako su iz izvedenih dokaza utvrđene sve okolnosti postupanja za koje je okrivljenik proglašen krivim.

Mjesto, vrijeme, kao i druge objektivne okolnosti djela (osim osujećenja vjerovnika) okrivljenik nije osporio u svojoj obrani, a isto proizlazi i iz priložene dokumentacije.

Okolnost da je okrivljenik bio direktor trgovačkog društva „Alfa kompjutor“ d.o.o. sa sjedište u Hvarskoj 1A sud je utvrdio na temelju izvotka iz sudskog registra za to trgovačko društvo (list 45-47 spisa) prema kojem je jedini direktor te trgovačko društvo zastupa pojedinačno i samostalno od 22. travnja 2009. godine, i to Odlukom članova društva od istog dana kojom je izmijenjen dotadašnji Društveni ugovor. Iste okolnosti proizlaze iz povijesnog izvotka iz sudskog registra s lista 41 do 44 spisa.

Okolnost postojanja pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda broj P-2841/06 od 04. listopada 2007. godine kojom je naloženo da tuženik „Alfa kompjutor“ d.o.o. isplati tužitelju Josipu Puleku iznos od 629.064,87 kn, a koja presuda je postala ovršna dana 31. ožujka 2009. godine sud je utvrdio uvidom u tu presudu, kao i u odluku Visokog trgovačkog suda broj Pž-245/08 od 09. prosinca 2008. godine kojoj je u tom dijelu potvrđena prvostupanjska presuda, a koje odluke se nalaze na listu 16 do 20 i 22 do 29 spisa. Navedene presude se nalaze i u spisu Trgovačkog suda P-2841/06 (novi broj P-336/09) time da je na poledini lista 449 spisa konstatirana je pravomoćnost prvostupanjske presude u odnosu na iznos od 629.064,87 kn dana 09. prosinca 2008. godine, a ovršnost dana 31. ožujka 2009. godine.

Okolnost da je dana 01. travnja 2009. godine okrivljenik osnovao trgovačko društvo „Alfa kompjutor usluge“ d.o.o. na adresi Hvarska 1 A, kojeg je također direktor sud je utvrdio na temelju povijesnog izvotka iz sudskog registra na listu 51 do 52 spisa te izvotka iz

trgovačkog registra na listu 53 spisa. Iste okolnosti proizlaze i Društvenog ugovora o osnivanju društva „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. od 01. travnja 2009. godine na listu 63 do 67 spisa time da su u osnivanju navedenog trgovačkog društva sudjelovali i Dražen Popović te Vlado Stepinac. Iz popisa članova društva „Alfa kompjuter usluge“ od 22. travnja 2009. godine (list 72) vidljivo je da je jedini član društva Vinko Lakoš, a isto proizlazi i iz izmjene društvenog ugovora od 22. travnja 2009. godine na listu 54 do 62 spisa.

Okolnost da je okrivljenik dana 23. travnja 2009. godine nastupajući u ime i za račun trgovačkog društva „Alfa kompjutor“ d.o.o. na trgovačko društvo „Alfa kompjutor usluge“ d.o.o. prenio nekretnine u Zagrebu, Vukovarska 254 i Korčulanska 3A-F, odnosno garaže broj 34 površine 14,06 m² i broj 43, površine 13,83 m² za iznos od 84.058,20 kn vidljiva je iz Ugovora o kupoprodaji broj 20042009/1-1 na listu 238 spisa. Okolnost da je u isto vrijeme i na isti način okrivljenik prenio i poslovni prostor u Zagrebu Hvarska 1A – 1E površine 1132 m² upisan u k.o. Trnje na k.č.br. 138/2 proizlazi iz Ugovora o kupoprodaji broj 20042009/1 na listu 239 spisa. Naime, okrivljenik je potpisao taj ugovor u ime oba trgovačka društva kao kupca („Alfa kompjutor“ d.o.o.), odnosno prodavatelja („Alfa kompjutor usluge“ d.o.o.), a da je društvo „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. steklo vlasništvo navedenih nekretnina vidljivo je i iz priloženih zemljišnoknjižnih izvadaka na listovima 140, 155, 227a – 227f.

Okolnost prodaje od strane društva „Alfa kompjutor“ d.o.o. zastupanog po okrivljeniku i kupnje od strane društva „Alfa kompjutor usluge“ zastupanog također po okrivljeniku vozila preciziranih u činjeničnom opisu sud je utvrdio povezujući sadržaj Ugovora o kupoprodaji broj 28042009/1 od 24. travnja 2009. godine s lista 240 i dopisa policije o vlasništvu nad istim vozilima na listu 227al – 227am spisa.

Okolnost da je dana 04. svibnja 2009. godine izvršen prijenos novčanih sredstava u iznosu od 1.959.931,21 kn s trgovačkog društva „Alfa kompjutor“ d.o.o. na društvo „Alfa kompjutor usluge“ d.o.o. sud je utvrdio uvidom u izvadak o stanju i prometu po računu društva „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. na listu 279 spisa. Isto proizlazi i iz prometa po žiroračunu „Alfa kompjuter“ d.o.o. iz kojeg je vidljivo da je dana 04. svibnja 2009. g. na račun društva Alfa kompjuter usluge d.o.o. uplaćen iznos od 1.959.931,21 kn (list 663 spisa).

Dakle, do dana 31. ožujka 2009. godina nastupila je pravomoćnost i izvršnost presude, a dana 08. travnja 2009. godine Josip Pulek je kao ovrhovoditelj Trgovačkom sudu u Zagrebu podnio prijedlog za ovrhu nad ovršenikom „Alfa kompjutor“ d.o.o. za iznos od 629.064,87 kn te je sud dana 29. travnja 2009. godine izdao rješenje o ovrsi Ovr-1796/09. Okolnost da je trgovačko društvo „Alfa kompjuter“ d.o.o. ostalo bez imovine i sredstava nad kojim bi oštećeni Josip Pulek proveo ovrhu sud je utvrdio na dopisa Centar banke (list 48 spisa) od 21. svibnja 2009. kojim banka obavještava da na računu ovršenika „Alfa kompjuter“ d.o.o. nema sredstava za ovrhu. Slično proizlazi i iz dopisa Centar banke s lista 77 spisa. Naime, prema tom dopisu od očevidniku redosljeda naplate za društvo „Alfa kompjuter“ d.o.o. proizlazi da je dana 13. svibnja 2009. godine zaprimljeno rješenje o ovrsi na iznos od 727.806,30 kn, što znači da je 21. svibnja 2009. godina, kada je dostavljeno na ovrhu rješenje Josipa Puleka na iznos od 641.750,87 kn, društvo već bilo u dugu. Nadalje, te okolnosti je oštećeni Josip Pulek detaljno opisao u svom iskazu, a dana 27. srpnja 2009. godine je Trgovačkom sudu u Zagrebu podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad „Alfa kompjutor“ d.o.o. (list 127-128 spisa) jer je društvo u blokadi dulje od 60 dana, a sa krajnjim ciljem naplate duga od 629.064,87 kn. Iz Zaključka Trgovačkog suda u Zagrebu od 11. rujna 2009. godine proizlazi da „Alfa kompjuter“ d.o.o. na dan 29. srpnja 2009. godine ima evidentiranih nepodmirenih

obveza u iznosu od 2.679.849,09 kn (list 129 spisa), što znači da je do tada nastupila blokada za iznos od gotovo tri milijuna kuna.

Na temelju svega prethodno opisanoga proizlazi slijedeća kronologija događaja: Dana 31. ožujka 2009. godine postala je ovršna tražbina Josipa Puleka prema trgovačkom društvu „Alfa kompjuter“ d.o.o. u iznosu od 629.064,87 kn, a odmah idući dan direktor tog trgovačkog društva, ovdje okrivljeni Vinko Lakoš osniva novo trgovačko društvo „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. u kojem također postaje direktor te u roku od malo više od jednog mjeseca svu vrijedniju imovinu trgovačkog društva „Alfa kompjuter“ d.o.o. prenosi u vlasništvo društva „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o., a radi se o nekretninama u ukupnoj vrijednosti od oko 740.000,00 kn, vozilima u ukupnoj vrijednosti od oko 85.600,00 kn te novčanom iznosu od gotovo 2.000.000,00 kn zbog čega ovrha nad društvom „Alfa kompjuter“ d.o.o. postaje nemoguća. Navedeno potraživanje Josipa Puleka u trenutku zaključenja glavne rasprave u ovom predmetu još nije podmireno.

Okrivljenik je u dva navrata iznosio detaljnu i opširnu obranu, međutim sudu nije ponudio nikakav prihvatljiv argument, koji bi bio u skladu s životnom ili gospodarskom logikom za svoje postupanje osnivanja novog trgovačkog društva i provociranje nelikvidnosti prijašnjeg trgovačkog društva koje je do tada vrlo uspješno poslovalo. Tako je rekao da je društvo „Alfa kompjuter“ d.o.o. osnovano „u cilju prilagođavanja trenutku vremena i tržišta“, no nije objasnio u čemu je suština tog „trenutka vremena i tržišta“ da je zahtijevala osnivanje novog trgovačkog društva „Alfa kompjuter usluge“ i istovremenog dovođenja u blokadu prijašnjega društva „Alfa kompjuter“. Nastavno, iz iskaza Josipa Puleka koji je potkrijepljen fotografijama, podataka o prijenosu vozila i nekretnina sud je zaključio o očitom kontinuitetu između dva trgovačka društva koja se na tržištu i u poslovanju razlikuju samo u detalju iz naziva - „usluge“.

Nadalje, okrivljenik je naveo da je blokadu trgovačkog društva „Alfa kompjuter“ izazvalo potraživanje Josipa Puleka, što nije točno budući da je evidentno da je društvo došlo u blokadu zbog upućivanja na naplatu bjanko zadužnice na iznos od 727.806,30 kn (dopis Centar banke na listu 77 spisa), a potom i gubitka svoje imovine koja je prešla na društvo „Alfa kompjuter usluge“. Nadalje, iz godišnjeg financijskog izvještaja za 2008. godinu vidljivo je da je društvo „Alfa kompjuter“ d.o.o. te godine imalo ukupne prihode od 19.527.678,00 kn, a dobit nakon oporezivanja od 2.794.655,00 kn što govori o iznimno uspješnom poslovanju tog trgovačkog društva, a oštećeni Josip Pulek je naveo da je 2008. godine bila poslovno najuspješnija godina za trgovačko društvo „Alfa kompjuter“ d.o.o. što znači da je, suprotno obrani okrivljenika, društvo bilo u objektivnoj mogućnosti podmirivati svoja dugovanja.

Premda je djelomice točna tvrdnja okrivljenika da u trenutku prodaje imovine nisu postojale zakonske zapreke za prodaju i da nije doneseno rješenje o ovrsi, nema sumnje da je potraživanje Josipa Puleka postalo ovršno prije osnivanja novog trgovačkog društva „Alfa kompjuter usluge“ d.o.o. i prije bilo kojeg od prijenosa imovine na novo društvo (prijenosi su izvršeni od 23. travnja do 04. svibnja 2009. godine). Prema tome, u trenutku osnivanja novog trgovačkog društva dana 1. travnja 2009. godine bilo je potpuno izvjesno da će ovršnom postati presuda trgovačkog suda kojom je društvu „Alfa kompjuter“ d.o.o. naložena isplata Josipu Puleku, koja je postala pravomoćna dana 09. prosinca 2008. godine, time da je punomoćnik „Alfa kompjuter“ d.o.o. primio odluku Visokog trgovačkog suda dana 23. ožujka 2009. godine (poledina lista 496 spisa Trgovačkog suda u Zagrebu), što znači da je tada saznao za buduću ovršnost, koja je imala nastupiti u roku od 8 (osam) dana.

Kod takvog stanja stvari, nema sumnje da je okrivljenik u trenutku osnivanja novog trgovačkog društva bio svjestan pravomoćne i ovršne tražbine Josipa Puleka i da je njegov postupak osnivanja novog trgovačkog društva i prijenosa cjelokupne imovine bio usmjeren upravo na onemogućenje, odnosno osujećenje naplate potraživanja Josipa Puleka. Nema drugog logičnog objašnjenja za takav njegov postupak, a niti ga je okrivljenik ponudio u svojoj obrani. Njegova namjera osujećenja ovrhe vidljiva je iz okolnosti što je isti prenio, ne samo visoki iznos gotovine s žiro računa društva (gotovo dva milijuna kuna), već i sve nekretnine i vozila, a čime se htio osigurati da gotovo ništa od imovine trgovačkog društva „Alfa kompjuiter“ d.o.o. ne bude predmet prisilne naplate od strane Josipa Puleka. Isto stajalište o radnjama okrivljenika ima i stečajni upravitelj u postupku stečaja nad trgovačkim društvom „Alfa kompjuiter“ d.o.o. koji je podnio tužbu protiv „Alfa kompjuiter usluge“ d.o.o. radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika (list 256-259 spisa). Iz te tužbe je vidljivo da stečajni upravitelj smatra da je potraživanje Josipa Puleka nenaplativo upravo zbog prijenosa nekretnina i vozila s trgovačkog društva „Alfa kompjuiter“ d.o.o. na „Alfa kompjuiter usluge“ d.o.o., a koji prijenos je izvršio Vinko Lakoš. Iste okolnosti proizlaze i iz izvješća stečajnog upravitelja od 15. listopada 2011. godine (list 827 – 828) prema kojem su tražbine Josipa Puleka nenaplative zbog prijenosa imovine na „Alfa kompjuiter usluge“ d.o.o. Slijedom navedenog, neistinita je obrana okrivljenika da je bilo mogućnosti naplate potraživanja od strane Josipa Puleka.

Iako u spisu nema direktnih dokaza da je upravo okrivljenik izvršio prijenos gotovine s računa jednog na račun drugog trgovačkog društva, očito je da se tako veliki novac ne bi mogao prenijeti bez njegove odluke s obzirom na njegovo svojstvo odgovorne osobe u oba trgovačka društva. Osim toga, prijenos novca približno vremenski koincidira s njegovim potpisivanjem ugovora o prijenosu nekretnina i vozila, što također govori u prilog zaključka da je prijenos novca dio ukupnog postupanja okrivljenika sa ciljem sprečavanja naplate potraživanja Josipa Puleka.

Nije prihvatljiva obrana okrivljenika da mu nisu bile poznate sve okolnosti budući da je on s obzirom na svoju ulogu u oba trgovačka društva morao biti svjestan svih ovih činjenica. Nadalje, trgovačko društvo „Alfa kompjuiter“ d.o.o. je u postupku pred trgovačkim sudom zastupao odvjetnik Radovan Lipanović koji je za to zastupanje imao punomoć koju je potpisao upravo okrivljenik u svojstvu direktora društva „Alfa kompjuiter“ d.o.o. (list 29 spisa Trgovačkog suda), a također je okrivljenika zastupao i u ovom kaznenom predmetu kao branitelj pa to upućuje na zaključak da je okrivljenik putem svog odvjetnika bio upućen u sve okolnosti, a da su njegove radnje koje su predmet ovog kaznenog djela bile usmjerene isključivo na osujećenje izvršenja presude. Prema tome, u pogledu subjektivnog elementa okrivljenik je evidentno postupao s oblikom krivnje koja se u kaznenom pravu zove izravna namjera i koja je definirana u čl. 28. st. 2. KZ/11. Tijekom postupka nije bilo nikakvih okolnosti koje bi ukazivale na sumnju u ubrojivost okrivljenika, zbog čega je očito da je okrivljenik u odnosu na ovo kazneno djelo bio u mogućnosti shvatiti značenje svog postupanja.

Time je utvrđena svaka od okolnosti iz činjeničnog opisa.

Budući da je okrivljenik prilikom prijenosa imovine koja je vlasništvo trgovačkog društva „Alfa kompjuiter“ d.o.o. nastupao kao odgovorna osoba tog trgovačkog društva, njegove radnje se smatraju radnjama trgovačkog društva, a otuđena imovina je imovina trgovačkog društva. Prema tome, prijenosom dijelova imovine trgovačkog društva „Alfa

kompjuter“ d.o.o., koji prijenos je poduzelo trgovačko društvo putem odgovorne osobe (ovdje okrivljenog Vinka Lakoša) ostvareno je obilježje djela u vidu „otuđenja svoje imovine“. Naime, pravna osobnost pravne osobe se ostvaruje preko odgovorne osobe u pravnoj osobi i otuđenje imovine pravne osobe opisano u izreci može se realizirati jedino radnjom odgovorne osobe u pravnoj osobi. Budući da je okrivljenik kao direktor trgovačkog društva „Alfa kompjuiter“ d.o.o. poduzeo radnje opisane u činjeničnom opisu, on je počinitelj djela. Okolnost što se ovdje radi o imovini pravne osobe, ne dovodi u pitanje kaznenu odgovornost okrivljenika. Naime, izuzimanjem pravnih osoba, pa slijedom toga odgovornih osoba u pravnim osobama, od primjene norme iz čl. 241. KZ/11 značilo bi da se navedeno kazneno djelo može počiniti jedino u odnosu na imovinu fizičkih osoba, slijedom čega bi vjerovnici pravnih osoba bili izuzeti od kaznenopravne zaštite, što zasigurno nije bila volja zakonodavca jer bi došlo do neravnopravnosti za oštećenike (a i za potencijalne počinitelje).

Dakle, nema sumnje da se obilježje djela u vidu „otuđenja svoje imovine“ odnosi i na pravne osobe, a počinitelji takvih djela su odgovorne osobe u pravnoj osobi.

S obzirom da je od inkriminiranog razdoblja kada je na snazi bio Kazneni zakon („Narodne novine“ broj 110/97; 27/98; 50/00; 129/00; 51/01; 105/04, 84/05; 71/06; 110/07 i 152/08) do dana donošenja ove odluke stupio na snagu novi Kazneni zakon objavljen u Narodnim novinama br. 125/11 i 144/12 postavilo se pravno pitanje kontinuiteta i primjene blažeg zakona.

Slično postupanje je opisano kao kazneno djelo po oba zakona, time da je kazneno djelo zadržalo i isti naziv, a u KZ/97 je opisano i sankcionirano u čl. 228., dok je u KZ/11 u čl. 241. i u tom smislu pravni je kontinuitet nesporan. Budući da se razlikuju zakonski opisi prijašnjeg i sadašnjeg kaznenog zakona, sa ciljem utvrđivanja pravnog kontinuiteta valjalo je provjeriti da li je u činjeničnom opisu sadržano kazneno djelo po oba zakona.

Činjeničnim opisom ostvarena su obilježja kaznenog djela iz čl. 228. st. 2. KZ/97 u vidu stvarnog pogoršanja svog imovnog stanja i umanjjenja mogućnosti namirenja vjerovnika prijevarnom radnjom, a kaznenog djela iz čl. 241. st. 2. KZ/11 u vidu otuđenja dijelova svoje imovine sa ciljem da osujeti namirenje vjerovnika prije i tijekom ovršnog postupka.

Prema tome, radnje opisane u činjeničnom opisu predstavljaju kazneno djelo po oba zakona pa i u tom pogledu postoji pravni kontinuitet.

Uspoređuju li se pak rasponi propisanih kazni zatvora vidljivo je da je KZ/11 blaži budući da ne propisuje minimum kazne, a maksimum iznosi jednu godinu, za razliku od KZ/97 koji je odredio minimum kazne od tri mjeseca, dok je maksimum kazne određen do tri godine. S obzirom na navedeno i sukladno čl. 3. st. 2. KZ/11, ovaj sud je prihvatio pravnu osnovu kako ju je odredio zastupnik optužbe i prema počinitelju primijenio blaži zakon, odnosno KZ/11.

Nakon što je odlučio o kaznenoj odgovornosti okrivljenika, sud je pristupio razmatranju vrste i mjere kaznenopravne sankcije i pri tome je imao na umu kriterije koje propisuje Kazneni zakon.

Sud je kao olakotne okolnosti cijenio da je okrivljenik neosuđivana osoba, kao i da je zaposlen i obiteljski čovjek pri čemu u spisu nema nikakvih podataka da bi se radilo o osobi problematičnoj u bilo kojem smislu. Osim toga, isti ima zdravstvenih problema o kojima je

priložio dokumentaciju u spis. Vrlo značajna i prevladavajuća okolnost je otegotna okolnost u vidu visine duga oštećenika koji je oštećen za čak 629.064,87 kn, a koje dugovanje do donošenja ove odluke nije podmireno što znači da okrivljenik održava protupravno stanje.

Dakle, imajući u vidu naprijed navedene okolnosti, kao i da je za ovo djelo zapriječena kazna zatvora do 1 (jedne) godine sud je okrivljeniku odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci. Smatrajući da će se svrha kažnjavanja postići i bez okrivljenikovog odlaska na izdržavanja kazne, sud je potom na okrivljenika primijenio uvjetnu osudu s rokom kušnje u trajanju od 4 (četiri) godine. U slučaju da okrivljenik ponovi tijekom roka kušnje novo kazneno djelo, ova uvjetna osuda se može opozvati i okrivljenika uputiti na izdržavanje kazne zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Sud drži da bi se takvom sankcijom u dovoljnoj mjeri trebalo utjecati na okrivljenika da shvati štetnost i neprihvatljivost svojeg ponašanja te da više ne čini kaznena djela, te da će se istom u dovoljnoj mjeri ukazati i svima ostalima na štetnost i neprihvatljivost takvog ponašanja.

Sud smatra da će se upravo ovakvom sankcijom postići svrhe kažnjavanja propisane u čl. 41. KZ/11, dakle izraziti društvenu osudu zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo.

Sukladno čl. 47. KZ/11 sud je pri izboru vrste i mjere kazne polazio od stupnja krivnje i svrhe kažnjavanja, ocijenio sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti), a osobito jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, stupanj povrede počiniteljevih dužnosti, način počinjenja i skrivljene učinke kaznenog djela, prijašnji počiniteljev život, njegove osobne i imovinske prilike te njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela, odnos prema žrtvi i trud da naknadi štetu.

Oštećenik je s imovinskopравnim zahtjevom kojeg je postavio u iznosu od 629.064,87 kn upućen u parnicu budući da je u tijeku postupak broj P-3032/09 u kojem oštećenik potražuje dio štete na koju se odnosi imovinskopравni zahtjev u ovom predmetu. Prihvatanjem ovakvog imovinskopравnog zahtjeva bi moglo doći do dvostrukog namirenja od strane oštećenika tako da je sud zbog litispendencije bio dužan oštećenika uputiti da u parnici ostvaruje svoj imovinskopравni zahtjev.

Sud je, na temelju čl. 122. st. 1. u vezi čl. 119. st. 2. toč. 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97; 27/98; 58/99; 112/99; 58/02; 143/02; 115/06) obvezao okrivljenika na plaćanje paušalnog troška postupka u iznosu od 3.000,00 kn s obzirom na dugotrajnost postupka i broj rasprava koje je valjalo provesti. Nadalje okrivljenik je dužan platiti i trošak sudsko medicinskog vještačenja po vještaku prof. dr. Vladimiru Gašparoviću u iznosu od 1.500,00 kn i prof.dr. Davoru Strinoviću u iznosu od 1.500,00 kn, a imajući u vidu da okrivljenik ostvaruje razmjerno visoke prihode, te je vlasnik udjela u trgovačkom društvu koje vrlo uspješno posluje i u mogućnosti je naknaditi ovaj trošak bez ugrožavanja svoje egzistencije i egzistencije svoje obitelji.

Troškovi punomoćnika oštećenika, sukladno imperativnoj normi iz čl. 122. st. 4. Zakona o kaznenom postupku, padaju na teret okrivljenika, a o čemu će se donijeti posebno rješenje.

Slijedom navedeno, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 16. srpnja 2013. godine

Zapisničar:
Marija Živković v.r.

Sudac:
Ivona Horvatić v.r.

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 8 dana od pisanog primitka iste, žalba se podnosi ovom sudu neposredno ili poštom preporučeno u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

Za točnost otpravka – ovlaštena osoba
Snježana Perišić

